

Η προσευχή του Εζεκία

Εδάφιο κλειδί: «Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς, δέομαι, εκ της χειρός αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι συ είσαι Κύριος ο Θεός, ο μόνος.»
— *Β' Βασιλέων 19:19*

Επιλεγμένα εδάφια:
Β' Βασιλέων 19:14-37

Ο ΣΕΝΝΑΧΕΡΙΜ, Ο βασιλιάς της Ασσυρίας, είχε προηγουμένως εισβάλει στο βόρειο δεκάφυλο βασίλειο του Ισραήλ και είχε αιχμαλωτίσει τον λαό του. Οκτώ χρόνια αργότερα, αποφάσισε να εισβάλει στο βασίλειο των δύο φυλών του Ιούδα. Ο Σενναχειρίμ έστειλε αρχικά επιστολές στην Ιερουσαλήμ, και στη

συνέχεια τον στρατηγό του Ραβσάκη με ένοπλο στρατό, απαιτώντας την πλήρη παράδοση του βασιλείου του Ιούδα. —Β' Βασιλέων 18:17-35

Αυτές οι επιστολές καυχιούνταν για τη δύναμη της Ασσυρίας και ότι είχαν ήδη κατακτήσει πολλά έθνη. Ισχυρίστηκαν επίσης ψευδώς ότι η εμπιστοσύνη του Ισραήλ στον Κύριο τον Θεό τους ήταν άχρηστη, επειδή άλλα έθνη που κατέκτησε η Ασσυρία εμπιστεύτηκαν μάταια τους δικούς τους θεούς. Όταν το άκουσε αυτό ο Εζεκίας, «διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου». Έστειλε επίσης άντρες για να πουν στον προφήτη Ησαΐα τα πάντα για αυτό και να του ζητήσουν να προσευχηθεί «υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου».

—Β' Βασιλέων 19:1-5

Ο προφήτης Ησαΐας είπε στους άνδρες του Εζεκία: «Ούτω θέλετε ειπεί προς τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από των λόγων τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνειδισαν· ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε, ακούσας θόρυβον, θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν να πέση διά μαχαίρας εν τη γη αυτού.» —εδ. 6,7

Ο Εζεκίας μπήκε στον οίκο του Κυρίου, καταθέτοντας ενώπιον του Θεού την επιστολή που έλαβε από τον Σενναχειρίμ. Παρακάλεσε τον Κύριο να ελεήσει τον λαό του μαζί με τον οποίον είχε κάνει Διαθήκη και να τον ελευθερώσει από αυτόν τον εχθρό. (εδ. 14-19) Τότε ο Ησαΐας έστειλε μήνυμα στον Εζεκία, λέγοντας: «Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηυχήθης εις εμέ κατά του Σενναχειρίμ βασιλέως της Ασσυρίας.» Στη συνέχεια δηλώθηκε η κρίση του Κυρίου κατά του Σενναχειρίμ. —εδάφ. 20-34

Απαιτούσε μεγάλη πίστη και θάρρος από την πλευρά του Εζεκία και του λαού του Ιούδα για να αντισταθούν στη μεγάλη δύναμη της Ασσυρίας. Αμέσως μετά είδαν την εκπλήρωση της διακήρυξης του Κυρίου σχετικά με τον Σενναχειρίμ και τους Ασσύριους. —εδάφ. 35-37

Οι μαθητές του Κυρίου σήμερα μπορεί να αντλήσουν πολύτιμα διδάγματα από αυτήν την αφήγηση. Δεν πρέπει να παραβλέπουμε τη δύναμη του Θεού για λογαριασμό μας, όσο ζοφερές κι αν φαίνονται οι εμπειρίες μας. Πρέπει να βασιζόμαστε στις υποσχέσεις του και να ζητάμε τη βοήθειά του. Ο ψαλμωδός γράφει: «Επίρριπον επί τον Κύριον το φορτίον σου, και αυτός θέλει σε ανακουφίσει· δεν

θέλει ποτέ συγχωρήσει να σαλευθή ο δίκαιος.» (Ψαλμ. 55:22) Ο Απόστολος Πέτρος νουθετεί: «Πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών.» —Α' Πέτ. 5:7

Ο Ισραήλ αναγνώρισε ότι η ανατροπή των δυνάμεων του Σενναχερίμ ήταν λόγω της δύναμης και της επέμβασης του Θεού. Έτσι και εμείς αυτή τη στιγμή πρέπει να εμπιστευόμαστε πλήρως τον Κύριο και να αναγνωρίσουμε το κυρίαρχο χέρι του ως απάντηση στις προσευχές μας. «Χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευареστήση τις εις αυτόν.» «Και αυτή είναι η νίκη, η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών.» —Εβρ. 11:6· Α' Ιωάννου 5:4

Δεν πρέπει μόνο να εμπιστευόμαστε τον Κύριο για την καλοσύνη και την προνοητική φροντίδα του, αλλά και να θυμόμαστε τις υποσχέσεις του, διεκδικώντας τις ενώπιόν του στις προσευχές μας. Επιπλέον, θα πρέπει να επιδιώκουμε να αναγνωρίζουμε, σε κάθε εμπειρία της ζωής, πώς η πρόνοια του Θεού κατευθύνει τον δρόμο μας και κάνει όλες τις εμπειρίες μας «να συνεργούν» για το αιώνιο καλό μας. —Ρωμ. 8:28

■